

Danas se ispunilo ovo Pismo.

Ne dešava se često da ljudi shvataju da se Sveto pismo ispunjava pravo pred njima. I ipak je interesantno koliko bi nas, suočenih sa takvim nastupom, to prihvatilo? Nema sumnje da ih je malo, jer Bog to čini tako jednostavno, da je skriveno od očiju „mudrih i razumnih“, kako se kaže u Bibliji. Većina nije primetila dva primera ispunjenja vitalno važnog za ljude Pisma, jednom u Hristovom životu, a drugi put dve hiljade godina kasnije, u životu Vilijama Branhama.

Datum događaja: 24. januar, 1965 godine; Lokacija događaja: Feniks, Arizona. To se desilo ujutro, Brat Branham je trebao da nastupa na Međunarodnom kongresu Preduzetnika Punog Jevanđelja, koji je sponzorisao Karl Vilijams. Njegova propoved se zvala “Porodajne muke”. Nekoliko dana ranije, supruga Brata Branhama mu je poklonila novu Bibliju, potpuno istu onu, koju je koristio godinama, propovedajući Jevanđelje širom sveta. Tog jutra, poneo je ovu novu Bibliju sa sobom na službu.

Kada je tog jutra zakoračio na propovedaonicu, obrativši se prisutnima, otvorio je ovu novu Bibliju na njemu potrebnom mestu, i počeo da čita odlomak iz Svetog pisma, koji govori o poslednjim vremenima, o onim stvarima koje se obrušavaju na zemlju, kao na ženu porođajni bolovi. Pročitao je do kraja stranice, i kada je preokretao list, dva nova lista su se zalepila, tako da je stih, koji je nastavljao taj odlomak koji je želeo da pročita, bio sakriven između stranica. Bio je zbunjen, jer je sledeća stranica, sa sledećim poglavljem, počela istim brojem stiha koji je on tražio, ali, dok je čitao, otkrio je da se stihovi Svetog pisma ne slažu.

Ovaj događaj je zabeležen na traci “Porodajne muke”, gde se čuje kako pita propovednike na platformi da li je to pravo mesto stiha, i ne bi li trebalo da se on nalazi na tom i tom mestu. Dok je prelistavao stranice napred-nazad, ne shvatajući da su zaglavljene, posmatrao ga je haldejski katolički sveštenik, episkop Stenli, arhiepiskop glavne kaldejske katoličke crkve Sjedinjenih Država. On je, takođe, bio jedan od govornika na konvenciji, i sedeo je na platformi. Bio je obučen u svoju sveštenu odeždu, u crvenu odeždu. Prišao je Bratu Branhamu i rekao: „Ohrabri se, sine moj, jer Bog ima za to razlog, iskoristi moju Bibliju”. Brat Branham je uzeo Bibliju od sveštenika, pročitao tekst koji nije mogao da pronađe, zatvorio Bibliju, vratio je nazad svešteniku, i nastavio da propoveda.

Toga jutra je pričao o Drugom svetskom ratu, koji je koristio enormno moćne avio-bombe, a takođe i o rogovima Prvog svetskog rata, pokazujući da su sve to bili porodajne muke, kao kod žene na porođaju. Pokazao je da su to bili sudovi Božiji, „početak dana nevolje” i da svet više neće izdržati još jedan svetski rat. On se osvrnuo na atomsku bombu, koja je pala na Hirošimu, i o moći koju čovek danas ima, da uništi svet, jasno misleći na vreme opisano u Svetom pismu kao „početak dana jada”. Ako ćemo u dve reči - on je objavio sud zemlji.

Te večeri, dok se vozio do svoje kuće u Tusonu, zaustavio se kod restorana, da kupi nešto za

decu, kada je Duh Gospodnji sišao na njega, i pokazao upečatljivu paralelu sa onim događajem, koji je doživeo toga jutra. Ukazano mu je na vreme, kada je Isus Hrist propovedao u sinagogi, u Nazaretu, kao što je zabeleženo u Luki 4:17-19,

Njemu je data knjiga proroka Isaije; i On, otvorivši knjigu, nađe mesto gde je bilo napisano:

„Duh Gospodnji je na meni; Jer On me je pomazao da propovedam dobru vest siromasima, i posla Me da isceljujem slomljene srcem, da propovedam slobodu zarobljenicima, slepima vid, da pustim na slobodu one koji su u izmučeni, Da propovedam povoljnu godinu Gospodnju“.

Isaija je pretekao da će doći neko, ko će biti pomazan Duhom Gospodnjim, da propoveda dobru vest siromašnima (ne siromašnima u materijalnom smislu, nego siromašnima duhom, koji shvataju da se mogu osloniti samo na milost Božiju i prolivenu Krv Isusa Hrista). Ti siromasi su bili oni, koji su shvatili da se to ne može postići prolivanjem krvi bikova i jaraca, nego kroz cenu koju je platilo Jagnje zaklano pre postanka sveta. Morala je doći poruka dobre vesti, novo jevanđelje, za ljude siromašne duhom, i On ih neće odbiti, jer će bez Njega oni biti bespomoćni.

Takođe je ona morala da dođe do ljudi slomljenih srca, čija su srca žalila što je sama religija postala „oblik pobožnosti“ bez moći. On je morao da propoveda oslobođenje zarobljenicima (zarobljenicima sistema) koji, čak, nisu ni videli da su u ropstvu. „Ja sam bogat i ništa mi ne treba“, a oni su bili „jadni, siromašni, goli i slepi“, kao što upozorava Biblija. Njihovo slepilo je bilo duhovno i bio im je potreban melem za oči, da bi videli plan spasenja. Morao je da im otvori duhovne oči, da im da „prave oči“ kako bi mogli da vide šta je Bog upravo radio na zemlji. Takođe je došao da oslobodi izmučene - one koje je organizovana religija, zbog njihove duhovne osetljivosti, proterala i slomila. (A tako je i bilo: ako nisu činili upravo onako kako su fariseji govorili, želeći da slušaju samo Boga, bili su izbačeni.) Ukratko, Isaija je govorio o dolazećem Mesiji.

Paralela, koja je prikazana Bratu Branhamu, odnosila se na to, da je Isus čitao određene stihove iz Isaije, 61 glave, i pročitao samo do mesta „...da propoveda pogodnu godinu Gospodnju,“ zatvorio knjigu, dao je svešteniku i seo. „I oči svih u sinagogi behu uprte u Njega. Tada je Isus dao izvanrednu izjavu: „Danas se ispunilo ovo Pismo, koje ste čuli.“

Dakle, u Jevanđelju po Jovanu, 1:32, apostol Jovan piše o Jovanu Krstitelju: „A Jovan je svedočio, govoreći: ja videh Duha gde silazi s neba, kao goluba i ostaje na Njemu.“

I opet, u Jovanu, 3:34,

„Jer Onaj koga je Bog poslao, govori reči Božije; Jer Bog ne daje Duha na meru.“

Tako je Jovan Krstitelj svedočio da je Duh Božiji bio na tom Čoveku, Isusu Hristu, koji je hodao i činio sve što je Mesija trebalo da čini. Propovedao je jevanđelje siromašnima i slomljenog srca. Zarobljenicima je doneo slobodu. Dao je vid slepima. Od tolikih čuda, ljudi su bili u strahopoštovanju i govorili su: „Zaista, Bog je posetio svoj narod, jer nam je poslao

moćnog proroka". Neko je rekao: „Ako ovo nije Hristos, onda, kada On dođe, da li će učiniti više čuda od Ovoga?“

Pismo se ispunilo. Isus je, čak, ustao u sinagogi i rekao najreligioznijim ljudima na zemlji u, to vreme: „Danas se ovo Pismo ispunjava, koje ste čuli“. Ali, oni to nisu shvatili. Eto, On stoji sa pomazanjem Duha Božijeg na Njemu, čini upravo ono, što je prorok Isaija predvideo. On je proglasio „pogodnu godinu Gospodnju“. Jevreji su tada imali priliku da prihvate Mesiju, ali su Ga oni odbacili. Sada, primetite, Isus je zatvorio knjigu.

Hajde, sada, da pročitamo ove iste stihove, iz Isaije, 61 glava, stihove 1 i 2:

„Duh Gospodnji je na meni; Jer On me je pomazao da propovedam dobru vest siromasima, i posla Me da isceljujem slomljene srcem, da propovedam slobodu zarobljenicima, progledanje slepima, da pustim na slobodu one koji su u nevolji, Da propovedam povoljnu godinu Gospodnju“.

Obratite pažnju, prema Jevanđelju po Luki, Isus nije završio 2. stih, koji se nastavlja - ...i dan osвете Boga našega, da uteši sve ožalošćene;

Sada, za one koji još nisu videli paralelu između ovog događaja i onoga što se dogodilo u Feniksu: postojao je čovek, poslat od Boga, u kome je prebivao Duh Božiji, i drugi deo 2. stiha Isaije, glava 61, ispunio se u gradu Feniksu, Arizona, 24. januara 1965. godine, kada je ovaj Božiji prorok sa Ilijinim duhom učinio tačno ono što je Isaija prorokovao o njemu. On je objavio „dan osвете našeg Boga,“ kada je propovedao sud ovome svetu, u svojoj propovedi, „Muke porođajne“.

Tačno kao što je bilo u dane Isusove, kada je On stajao u sinagogi, i kada mu je sveštenik dao Bibliju, a On je vratio nazad, govoreći: „Danas se ispuni ovo Pismo što ste čuli“, i oni nisu znali o čemu je On govorio, tako se dogodilo i u ovom veku, u ovom naraštaju. „Dan osвете Boga našeg,“ objavio je Božji prorok na ovoj zemlji, a verski svet to nije video. Takođe je „utešio sve one koji su tugovali“, jer je rekao da postoji put izbavljenja: „Izađite iz nje, narode moj, i odvojite se“.

Sledećeg dana, 25. januara 1965. godine, prorok se vratio u Feniks, i propovedao ovo otkrivenje koje mu je dao Duh Božiji, u besedi pod naslovom „Sada se ovo Sveto pismo ispunilo“. Nekoliko dana kasnije, vratio se u Tuson, popeo se u planine blizu 'Stene Finger', i sa neba se spustio ćilibarski oblak u vidu velikog kišobrana, i spuštao se tri puta na planinu, dok se on molio nedaleko od ove šiljate izbočine. Školarci su, čak, pušteni iz škole, da posmatraju ovu neverovatnu pojavu.

Kao što je Mojsije sišao sa planine, tako je i ovaj prorok sišao sa planine, sa posebnim otkrivenjem u srcu, koje je on propovedao svojoj crkvi u Džefersonvilu, Indijana: misteriju o braku i razvodu. Mojsiju je, zbog tvrdoće srca naroda, bilo dozvoljeno da daje razvodna pisma. Bog je bratu Branhamu dao posebna uputstva za Nevestu, za one čiji su životi već bili umešani u ovu zbrku, zbog neznanja istine. Ovo je snimljeno na traci, u njegovoj propovedi „Brak i razvod“.

Kada je Brat Branham bio dečak, video je viziju Gospoda Isusa Hrista, na polju, pored njegove kuće. Na tom mestu je bila izgrađena školska svečana sala. U februaru 1965. godine, pre nego što je propovedao poruku "Brak i razvod", u ovoj školskoj sali je održao propoved pod naslovom "Sada se ovo Sveto pismo ispunilo". (Ljudi je bilo toliko mnogo, da je morao da stoji tako, da je jednom stranom okrenut prema okupljenima u svečanoj sali, a drugom prema okupljenima u fiskulturnoj sali.) Mesto gde je stajao i propovedao, bilo je, otprilike, na istoj visini, i nalazilo se na tom isto mestu, gde je u viziji video Gospoda Isusa. I tako je, u februaru 1965. godine, stajao na istom mestu, gde je video Isusa mnogo godina ranije, i propovedao poruku "Sada se ovo Pismo ispunilo". Objavio je da je Bog poslao Duha na njega, i da je on propovedao oslobođenje slepima, doneo slobodu i oslobođenje zarobljenima, siromašnima duhom doneo poruku nade, milosti i blagodati, i objavio ovoj zemlji dan osvete Boga našega.

Danas se ovo Pismo ispunilo.

www.believersnewsletter.org

Email info.bnl.ministries@gmail.com